

Kybernetika a umělá inteligence

2. Strojové učení

**Gerstnerova laboratoř
katedra kybernetiky
České vysoké učení technické v Praze**

Daniel Novák
Poděkování: Filip Železný

Shrnutí minulé přednášky

- Rozhodování s neurčitostí, zavedení ztrátové funkce vede na minimalizaci Bayesovského rizika, ilustrativní příklad na sdružené pravděpodobnosti - p.Novák a příprava večere
- Klasifikaci je speciální případ rozhodování s neurčitostí
- V případě ztrátové funkce $l_{01}(d, s)$ Bayesovská klasifikace: klasifikuj do třídy s , pro kterou platí $\arg \max_s P(s|\vec{x})$.
- Bayesovský klasifikátor má nejmenší riziko (klasifikační chybu) mezi všemi klasifikátory.
- Klasifikace je založena na znalosti $P(s|\vec{x})$.
- Často neznáme $P(s|\vec{x})$ nebo $P(\vec{x}, s)$, pouze změřená i.i.d data. Je velmi těžké odhadnout $P(\vec{x}, s)$ s rostoucí dimenzí příznaků \vec{x} .
- Prokletí dimenzionality není případem, kdy \vec{x} jsou statisticky nezávislé.
- Často známe tvar pravděpodobnosti, $P(\vec{x}|s)$, z dat musíme odhadnout neznámý parametr s . Tedy s je funkcí x [zavedeme metodu maximální věrohodnosti].
- Pro klasifikaci můžeme použít i neparametrické metody - metoda nejmenšího souseda.
- pojmy generalizace, přeučení, výběr parametrů klasifikátoru

Statistické rozhodování: shrnutí

■ Zadány:

- Množina možných **stavů**: \mathcal{S}
- Množina možných **rozhodnutí**: \mathcal{D}
- **Ztrátová funkce**: zobrazení $l : \mathcal{D} \times \mathcal{S} \rightarrow \mathfrak{R}$ (reálná čísla)
- Množina možných hodnot **příznaku** \mathcal{X}
- Pravděpodobnostní rozložení příznaku za daného stavu $P(x|s)$, $x \in \mathcal{X}$, $s \in \mathcal{S}$.

■ Definujeme:

- **Strategie**: zobrazení $\delta : \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{D}$
- **Riziko strategie** δ při stavu $s \in \mathcal{S}$: $R(\delta, s) = \sum_x l(s, \delta(x))P(x|s)$

■ MiniMaxová úloha:

- Dále zadána: množina přípustných strategií Δ .
- Úloha: nalézt optimální strategii $\delta^* = \arg \min_{\delta \in \Delta} \max_{s \in \mathcal{S}} R(\delta, s)$

■ Bayesovská úloha:

- Dále zadáno: pravděpodobnostní rozdělení stavů $P(s)$, $s \in \mathcal{S}$.
- Dále definujeme: **střední riziko strategie** δ : $r(\delta) = \sum_s R(\delta, s)P(s)$
- Úloha: nalézt optimální strategii $\delta^* = \arg \min_{\delta \in \Delta} r(\delta)$
- Řešení: $\delta^*(x) = \arg \min_d \sum_s l(d, s)P(s|x)$

Známa forma pravděpodobnostního rozdělení

- Předpokládáme, že $P(\vec{x}|s)$ má známou formu a z trénovacích dat je třeba odhadnout jen jeho parametry. Tedy: $P(\vec{x}|s) = \phi(\vec{x}, s, \theta_1, \theta_2, \dots)$, kde ϕ je známá funkce a θ_i jsou neznámé parametry.
- Příklad: normální hustota pravděpodobnosti, $\phi(\vec{x}, s, \theta_1, \theta_2, \dots) = N(x, \mu, \sigma)$, $\theta_1 = \mu$, $\theta_2 = \sigma$:

$$N(x, \mu, \sigma) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp \frac{-(x - \mu)^2}{2\sigma^2}$$

- *Ústřední limitní věta*: Součet mnoha náhodných proměnných s jakýmikoliv rozděleními se řídí rozdělením, které se blíží normálnímu.
- Uvažujeme-li jediný **reálný skalární** příznak, předpoklad *normálního rozdělení* zní, že pro každou třídu s je podmíněná hustota x :

$$p(x|s) = N(x, \mu_s, \sigma_s)$$

- Parametry rozdělení se často zapisují v podmínkové části:

$$p(x|s, \mu_s, \sigma_s) = N(x, \mu_s, \sigma_s)$$

Normální rozdělení

- Též “Gaussovské”

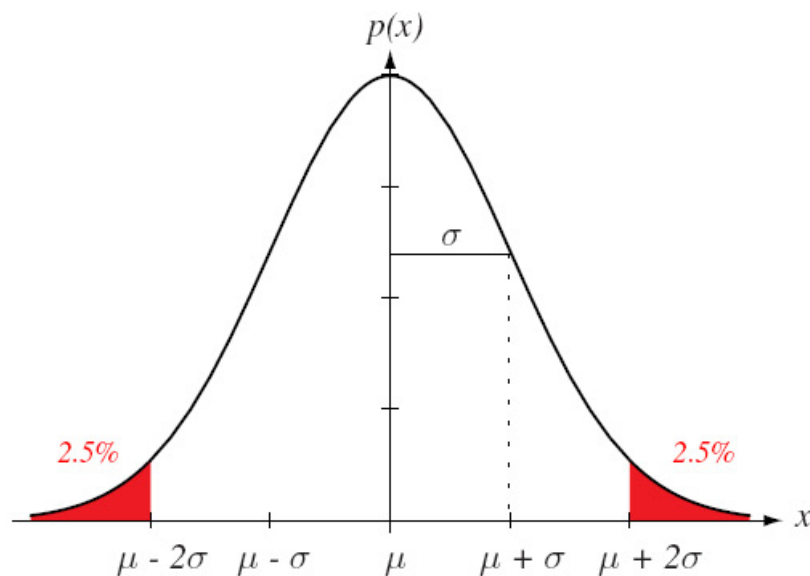

FIGURE 2.7. A univariate normal distribution has roughly 95% of its area in the range $|x - \mu| \leq 2\sigma$, as shown. The peak of the distribution has value $p(\mu) = 1/\sqrt{2\pi}\sigma$. From: Richard O. Duda, Peter E. Hart, and David G. Stork, *Pattern Classification*. Copyright © 2001 by John Wiley & Sons, Inc.

Diskriminační funkce

- Za předpokladu normálního rozdělení postupujeme při Bayesovské klasifikace následovně:

$$\begin{aligned} \arg \max_s p(s|x, \mu_s, \sigma_s) &= \arg \max_s \frac{p(x|s, \mu_s, \sigma_s)p(s)}{p(x)} = \arg \max_s p(x|s, \mu_s, \sigma_s)p(s) \\ &= \arg \max_s \frac{1}{\sigma_s \sqrt{2\pi}} \exp \frac{-(x - \mu_s)^2}{2\sigma_s^2} \cdot p(s) = \arg \max_s \ln \left(\frac{1}{\sigma_s \sqrt{2\pi}} \exp \frac{-(x - \mu_s)^2}{2\sigma_s^2} \cdot p(s) \right) \\ &= \arg \max_s \left(-\frac{1}{2} \ln \sigma_s^2 - \underbrace{\frac{1}{2} \ln 2\pi}_{\text{lze vypustit}} + \frac{-(x - \mu_s)^2}{2\sigma_s^2} + \ln p(s) \right) \\ &= \arg \max_s \left(-\frac{1}{2} \ln \sigma_s^2 - \frac{1}{2\sigma_s^2} (x^2 - 2x\mu_s + \mu_s^2) + \ln p(s) \right) = \arg \max_s a_s x^2 + b_s x + c_s \end{aligned}$$

kde

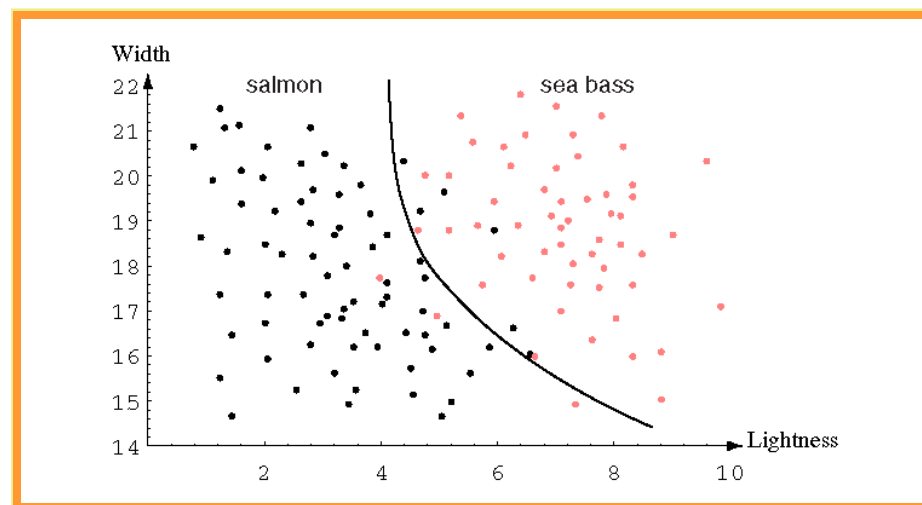
$$a_s = -\frac{1}{2\sigma_s^2} \quad b_s = \frac{\mu_s}{\sigma_s^2} \quad c_s = -\frac{1}{2} \ln \sigma_s^2 - \frac{\mu_s^2}{2\sigma_s^2} + \ln p(s)$$

- Tímto je definována kvadratická **diskriminační funkce** pro každé $s \in S$,

$$g_s(x) = a_s x^2 + b_s x + c_s$$

Použití: pro zadané x , **klasifikuj do** $\max_s g_s(x)$.

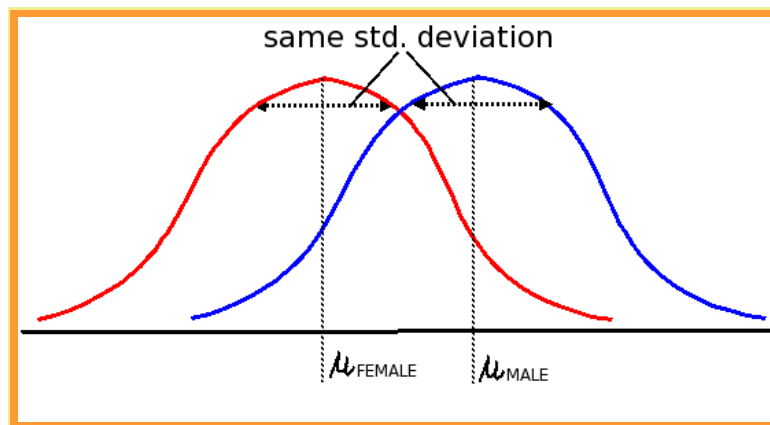
Kvadratická diskriminace

- (Duda, Hart, Stork: Pattern Classification)
- Dvě třídy: černá (s_1) a červená (s_2).
- Černá křivka vede body, v nichž $g_{s1}(\vec{x}) = g_{s2}(\vec{x})$. Tato křivka je hranicí rozhodnutí mezi třídami s_1 a s_2 .

Normální rozdělení, stejné σ pro všechny třídy

- **Jednoduchý případ:** stejné směrodatné odchylky σ . Příklad: $s = \{\text{muž, žena}\}$, $x = \text{výška}$.

- Protože $\forall s \sigma_s = \sigma$, je možné další zjednodušení

$$\max_s P(s|x, \mu_s, \sigma) = \max_s \left(\underbrace{-\frac{x^2}{2\sigma^2}}_{\text{lze vypustit}} + \frac{1}{2\sigma^2} (2x\mu_s - \mu_s^2) + \ln P(s) \right) = \max_s (b_s \cdot x + c_s)$$

kde $b_s = \frac{\mu_s}{\sigma^2}$ and $c_s = -\frac{\mu_s^2}{2\sigma^2} + \ln P(s)$.

- Nyní je diskriminační funkce **lineární**:

$$g_s(x) = b_s x + c_s$$

Mnoharozměrný případ [bonusová látka]

- Mnoharozměrný případ (\vec{x} je n -rozměrný reálný vektor, $\vec{x} \in \mathbb{R}^n$)

$$N(\vec{x}, \vec{\mu}, \Sigma) = \frac{1}{\sqrt{(2\pi)^n \det(\Sigma)}} \exp \left[-\frac{1}{2} (\vec{x} - \vec{\mu})^t \Sigma (\vec{x} - \vec{\mu}) \right]$$

$$\Sigma = \begin{bmatrix} \sigma_{1,1} & \sigma_{2,1} & \dots & \sigma_{n,1} \\ \sigma_{1,2} & \sigma_{2,2} & \dots & \sigma_{n,2} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ \sigma_{1,n} & \sigma_{2,n} & \dots & \sigma_{n,n} \end{bmatrix} \dots \text{kovariační matice: } \begin{aligned} \sigma_{i,j} &= \overline{(x_i - \mu_i)(x_j - \mu_j)} \\ \sigma_{i,i} &= \sigma_i^2 \end{aligned}$$

- Předpoklad normálního rozdělení: $p(\vec{x}|s, \vec{\mu}, \Sigma) = N(\vec{x}, \vec{\mu}_s, \Sigma_s)$ pro každou třídu s .

- **Kvadratická** diskriminační funkce $g_s(x) = \vec{x}^t \mathbf{A}_s \vec{x} + \vec{b}_s^t \vec{x} + c_s$ kde

$$\mathbf{A}_s = -\frac{1}{2} \Sigma_s^{-1} \quad \vec{b}_s = \Sigma_s^{-1} \mu_s \quad c_s = -\frac{1}{2} \mu_s^t \Sigma_s^{-1} \mu_s - \frac{1}{2} \ln \det(\Sigma_s) + \ln P(s)$$

- Zvláštní případ: $\forall s \Sigma_s = \Sigma$: **Lineární** diskriminační funkce $g_s(x) = \vec{b}_s^t \vec{x} + c_s$ kde

$$\vec{b}_s = \Sigma^{-1} \mu_s \quad c_s = -\frac{1}{2} \mu_s^t \Sigma^{-1} \mu_s + \ln P(s)$$

Příklad hranice

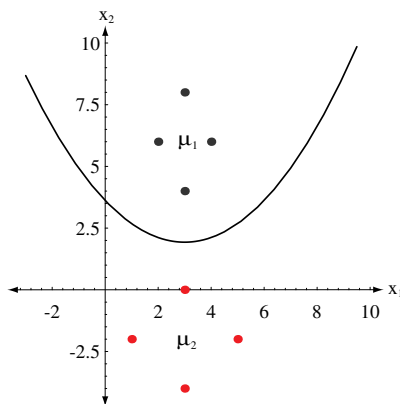
- hranice pro dvourozměrný případ

$$\mu_1 = \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix}, \Sigma_1 = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, \mu_2 = \begin{bmatrix} 3 \\ -2 \end{bmatrix}, \Sigma_2 = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} \quad \Sigma_1^{-1} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} \end{bmatrix} \quad \Sigma_2^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} \end{bmatrix},$$

- apriorní pravděpodobnosti $p(s_1) = p(s_2) = 0.5$

- hranici dostaneme, když $g_1(\vec{x}) = g_2(\vec{x}) = -\frac{x_1^2}{4} - \frac{x_2^2}{4} + \frac{3x_1}{2} - x_2 - 3.12 = -x_1^2 - \frac{x_2^2}{4} + 6x_1 + 3x_2 - 18.69$

- tedy $x_2 = 0.187x_1^2 - 1.125x_1 + 3.8925$

- **Kvadratická** diskriminační funkce

$$g_s(x) = \vec{x}^t \mathbf{A}_s \vec{x} + \vec{b}_s^t x + c_s$$

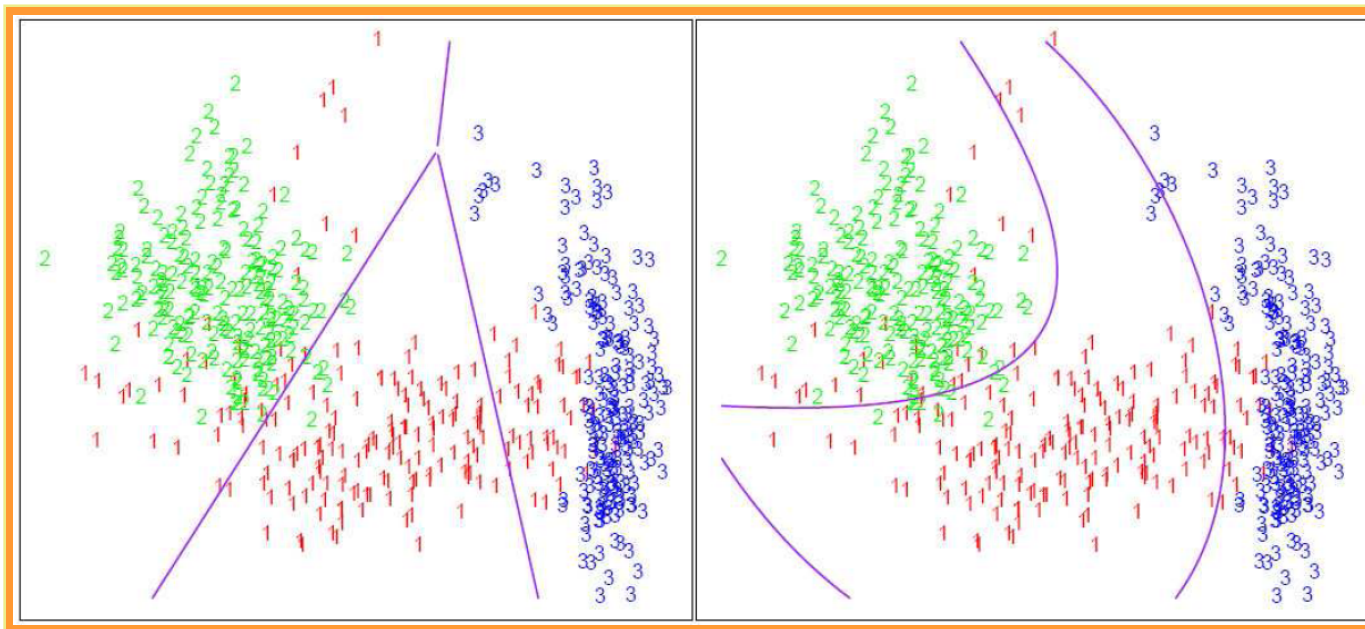
kde

$$\mathbf{A}_s = -\frac{1}{2} \Sigma_s^{-1}$$

$$\vec{b}_s = \Sigma_s^{-1} \mu_s$$

$$c_s = -\frac{1}{2} \mu_s^t \Sigma_s^{-1} \mu_s - \frac{1}{2} \ln \det(\Sigma_s) + \ln P(s)$$

Lineární vs. Kvadratická diskriminace

- Vlevo: lineární diskriminace v \mathbb{R}^2 . Body x , kde $s' = \arg \max_s g_s(\vec{x})$ pro dané s' tvoří konvexní oblasti s hranicemi po částech lineárními.
- Vpravo: kvadratická diskriminace v \mathbb{R}^2 . Body x , kde $s' = \arg \max_s g_s(\vec{x})$ pro dané s' tvoří konvexní oblasti s hranicemi po částech kvadratickými.

Carl Friedrich Gauss (1777-1855)

- Matematický genius, podle některých autorů patří mezi tři největší matematiky - Archimedes, Newton, Gauss
- „Matematika je královnou vědy a teorie čísel je královnou matematiky.“
- O jeho schopnostech kolují mnohé historky, např. v 7 letech řešil úlohu součtu čísel od 1 do 100 aritmetickou posloupností
- 50 dvojic $1 + 100 = 101 = 2 + 99 = 101 = 3 + 98 = 101$, tedy $50 * 101 = 5050$

Učení: Maximální věrohodnost

- Předpoklad **normální** hustoty $p(\vec{x}|s)$: jak lze využít v učení? Namísto odhadu neznámé hustoty rozdělení p odhadujeme parametry normálního rozdělení $p(\vec{x}|s, \vec{\mu}, \Sigma)$
- Tedy odhadujeme $\vec{\mu}_s$ a Σ_s pro každou třídu s .

- **Maximální věrohodnost**: ze zadaného vzorku $\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m$ třídy s , najdi

$$(\hat{\vec{\mu}}_s, \hat{\Sigma}_s) = \arg \max_{\vec{\mu}, \Sigma} p(\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots | s, \vec{\mu}, \Sigma)$$

$$= \arg \max_{\vec{\mu}, \Sigma} \prod_{i=1}^m p(\vec{x}_i | s, \vec{\mu}, \Sigma) = \arg \max_{\vec{\mu}, \Sigma} \sum_{i=1}^m \ln p(\vec{x}_i | s, \vec{\mu}, \Sigma)$$

tj. maximalizuj věrohodnost toho, že vzorek byl generován ze třídy s s parametry $\vec{\mu}, \Sigma$.

- Řešení je ve shodě s intuicí:

$$\hat{\vec{\mu}}_s = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \vec{x}_i \qquad \hat{\Sigma}_s = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (\vec{x}_i - \hat{\vec{\mu}}_s)(\vec{x}_i - \hat{\vec{\mu}}_s)^t$$

- Tedy: vypočítej střední hodnotu vzorku a průměr m **matic** $(\vec{x}_i - \hat{\vec{\mu}}_s)(\vec{x}_i - \hat{\vec{\mu}}_s)^t$.
- Toto pro všechny třídy s .

Předpoklad 4: lineární forma klasifikátoru

- Předpokládejme binární klasifikační problém $S = \{s_1, s_2\}$, \vec{x} je n-dimenzionální příznak
- Zde postačí jedna diskriminační funkce $g(\vec{x})$: klasifikuj $y = \begin{cases} s_1, & \text{pokud } g(\vec{x}) > 0; \\ s_2, & \text{jinak.} \end{cases}$
- Motivace: za předpokladu normálního rozdělení, pokud $\Sigma_{s_1} = \Sigma_{s_2}$, $g(\vec{x})$ je lineární, tj. $g(\vec{x}) = \vec{b}^t \vec{x} + c$.
- Namísto odhadu $\vec{\mu}$, Σ_s a následného výpočtu \vec{b} and c můžeme odhadovat \vec{b}, c přímo ze zadaného vzorku $D = \{(\vec{x}_1, y_1), (\vec{x}_2, y_2) \dots (\vec{x}_m, y_m)\}$.
- Požadujeme $(\vec{b}^t \vec{x}_i + c) > 0$ pokud $y_i = s_1$ a $(\vec{b}^t \vec{x}_i + c) < 0$ jinak.
- Totéž, jako požadovat $(\vec{b}^t \vec{z}_i + c) > 0$ pro všechna z_i , kde $z_i = x_i$ pokud $y_i = s_1$ a $z_i = -x_i$ jinak.
- Formálně, necht' $z_i^0 = 1 \forall i$ a $\vec{w} = [\vec{b}, c]$ (přidejme c jako poslední složku \vec{w}).
- Nyní můžeme jednoduše psát $g(\vec{z}) = \vec{w}^t \vec{z}$ a požadovat $\vec{w}^t \vec{z}_i > 0$ pro všechna z_i .
- Necht'

$$J(\vec{w}) = \sum_{\vec{z}_i \in M} -\vec{w}^t \vec{z}_i$$

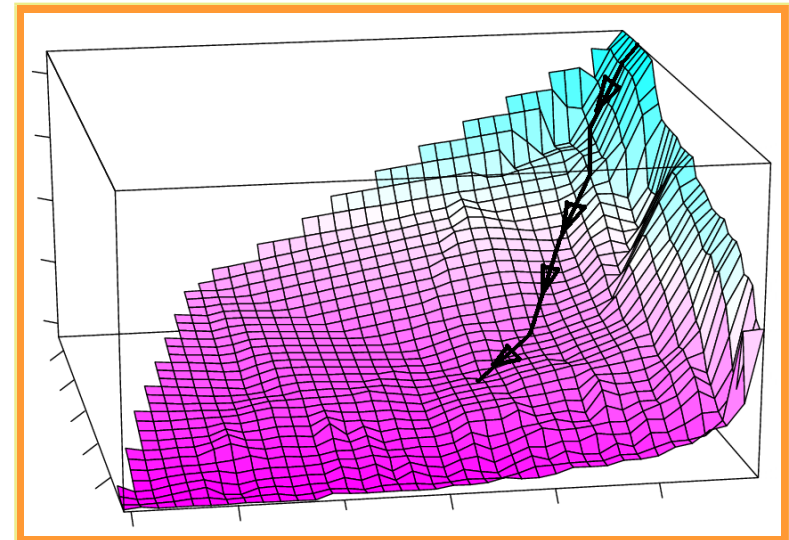
kde M je množina všech **nesprávně klasifikovaných** \vec{z}_i .

Perceptron

- $J(\vec{b}, c)$ je vždy nezáporná.
- Pokud $J(\vec{w}) = 0$, tak všechny příklady v D jsou správně klasifikovány a D je **lineárně separabilní**. Chceme najít minimum $J(\vec{w})$.
- $J(\vec{w})$ je po částech lineární. Pro hledání minima lze použít **gradientního algoritmu**.
- Gradientní algoritmus: přibližuj se k minimu pomocí malých diskretních krůčků v \mathbb{R}^{n+1} ve směru proti gradientu $J(\vec{w})$.

$$\nabla(J(\vec{w})) = \left(\frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_1}, \frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_2}, \dots, \frac{\partial J(\vec{w})}{\partial w_{n+1}} \right) = \sum_{z_i \in M} -\vec{z}$$

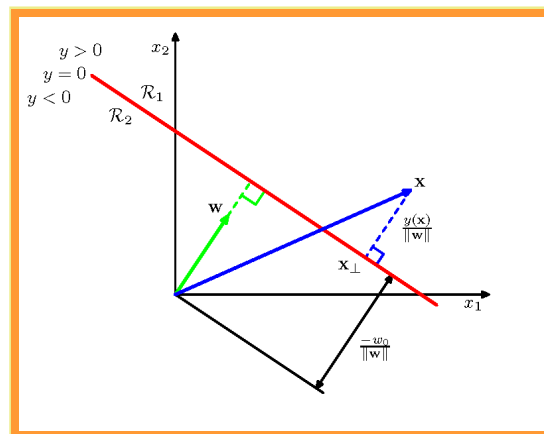
- **Perceptronový gradientní algoritmus:**
 1. $k = 0$. Zvol náhodně \vec{w} .
 2. $k \leftarrow k + 1$
 3. $\vec{w} \leftarrow \vec{w} + \eta(k) \sum_{z_i \in M_k} \vec{z}$
 4. pokud $|\sum_{z_i \in M_k} \vec{z}| > \theta$ jdi na 2
 5. vrať \vec{w}
- η - rychlost učení, θ - mez přijatelné chyby.

Příklad pro $\vec{w} \in \mathbb{R}^2$, $J(\vec{w})$ na svislé ose.

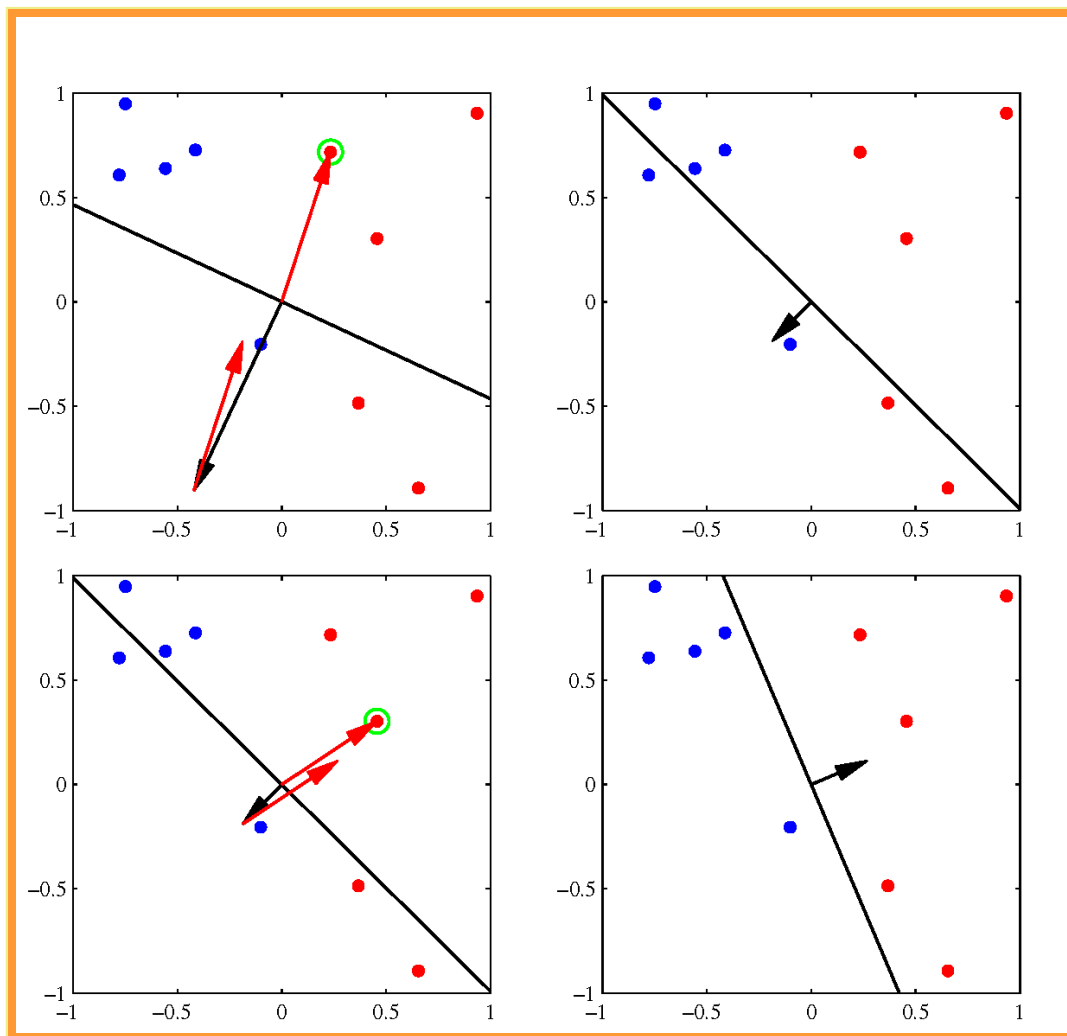
Perceptron II

- Sjednocení terminologie se cvičením - rozšíření na K tříd
 - Necht' $\eta = 1$, $g_s(x) = \vec{w}_s^t \vec{x} + b_s$, $s = 1 \dots K$
 - $\vec{w}_2 = \vec{w}_2 + \vec{x}$, $b_2 = b_2 + 1$, pokud \vec{x} má patřit do třídy $s = 2$, váhy pro správnou třídu posílím
 - $\vec{w}_4 = \vec{w}_4 - \vec{x}$, $b_4 = b_4 - 1$, \vec{x} bylo vyhodnoceno jako třída $s = 4$, váhy pro špatnou třídu oslabím
- grafické znázornění rozhodovací hranice (změna symbolů)
 - $y(\vec{x}) = \vec{w}^t \vec{x} + w_0$, $y(\vec{x}_a) = y(\vec{x}_b)$
 - \vec{x}_a a \vec{x}_b leží na rozhodovací hranici, tedy $\vec{w}^t (\vec{x}_a - \vec{x}_b) = 0$
 - w je ortonormální na rozhodovací hranici, $w_0(b)$ je posunutí [Bishop]

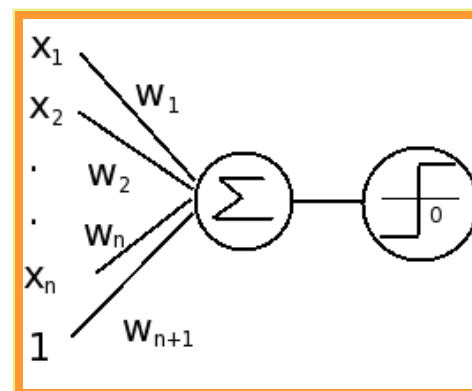
Perceptron - grafické znázornění učení

- grafické znázornění [Bishop]

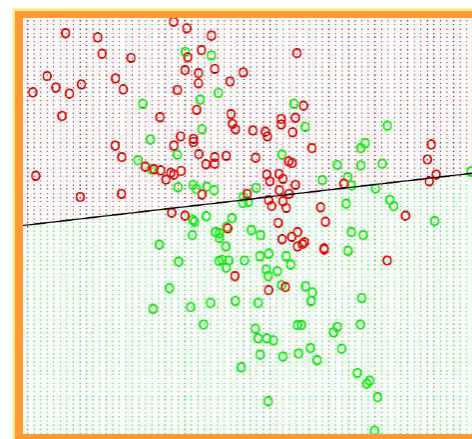

Perceptron: lineární diskriminace

- Perceptron je využíván obecně pro úlohy lineární klasifikace, nejen za předpokladu normálně rozdělených příznaků.
- Je-li zadán vzorek dvou tříd lineárně separabilní, perceptronový algoritmus skončí v konečném čase s nulovou chybou (pro $\theta = 0$ a dostatečně malé $\eta(k)$).
- Vzorek lineárně neseparabilní v \mathcal{R}^n může být separabilní po transformaci do $\mathcal{R}^{n'}$ $n' > n$. Např. pro $\vec{x} \in \mathcal{R}^n$, $T(\vec{x}) =$
$$\underbrace{[x(1), \dots, x(n)]}_{=\vec{x}}, x^2(1), x(1)x(2), x(1)x(3), \dots, x^2(n)]$$
- Tj. přidány kvadratické členy. Lineární diskriminace v transformovaném prostoru odpovídá nelineární (zde kvadratické) diskriminaci v původním prostoru \mathcal{R}^n .
- Lineární diskriminační metody, jako je perceptron, mohou být tedy pomocí transformace využity i pro hledání nelineární diskriminace.
- DEMO - iterace rozhodovací hranice ve 2D případě

Schema perceptronu

Lineárně neseparabilní problém

Perceptron - historie

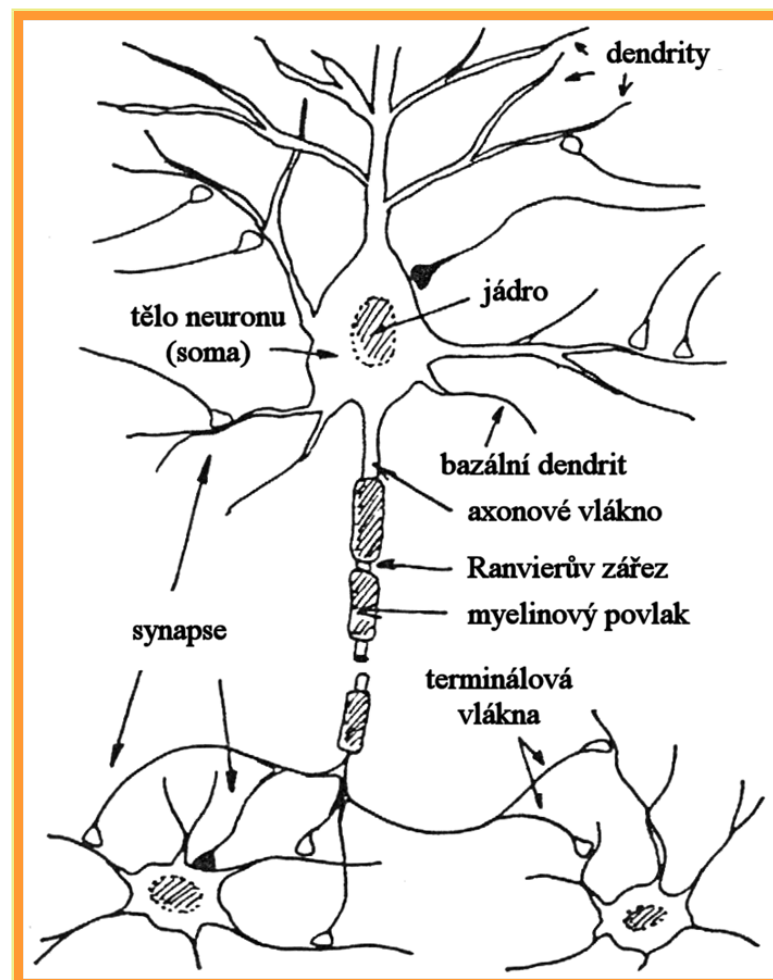
- Frank Rosenblatt - HW realizace perceptronu v roce 1958

- Učení jednoduchých písmen a tvarů - inspirace neuronovými sítěmi v mozku
- Světla osvětlují objekt, foceno na pole 20 x 20 cadmium-sulfátových buněk, dostáváme tedy obrázek o 400 pixelech
- Přepojovací deska - možnost různé konfigurace vstupů
- Adaptivní váhy - potenciometr ovládaný elektrickým motorem - automatické nastavování vah učícím algoritmem
- Implementace na počítači Mark 1 (Harvard-IBM spolupráce) - 765000 součástek, 16 m dlouhý 2.4 m vysoký, 2 m široký, 3 operace za sekundu, násobení trvalo 6 vteřin

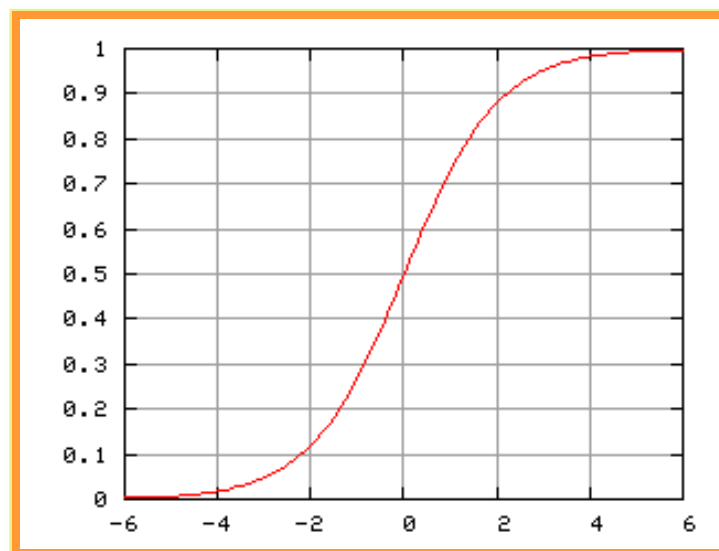
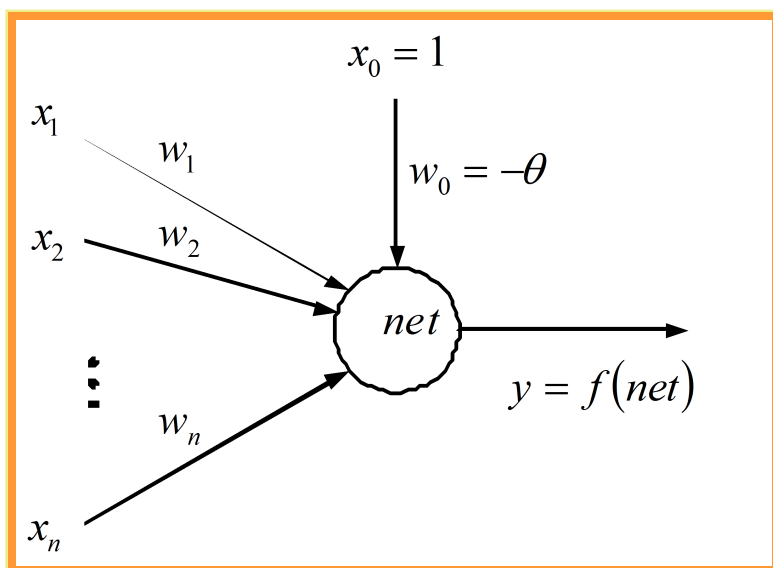
Neuronové sítě

- Umělá neuronová síť je distribuovaný výpočetní systém sestávající z dílčích podsystémů (neuronů), který je inspirován neurofyzilogickými poznatky o struktuře a činnosti neuronu a nervových systému živých organismů, a který je ve větší či menší míře realizuje.
- Neurony mezi sebou komunikují na základě přenášení elektrického potenciálu pomocí synapsí
- Schopnost extrahovat a reprezentovat závislosti v datech, které nejsou zřejmé
- Schopnost učit se, schopnost zevšeobecňovat
- Schopnost řešit silně nelineární úlohy

Definice neuronu

- Neuron je základní výpočetní jednotkou neuronových sítí
- Vstupy x_i jsou váhovány parametry ω_i
- $net = \sum_{i=1}^n x_i \omega_i + w_0 = \sum_{i=0}^n$
- Zavedení nelinearity do neuronové sítě $y = f(net)$, nejčastěji sigmoid třída, např, tanh či logistická funkce $y = f(net) = \frac{1}{1+\exp^{-\lambda*net}}$
- Přednášky pokračují v angličtině na základě kapitoly 6 knihy Duda, Pattern Classification

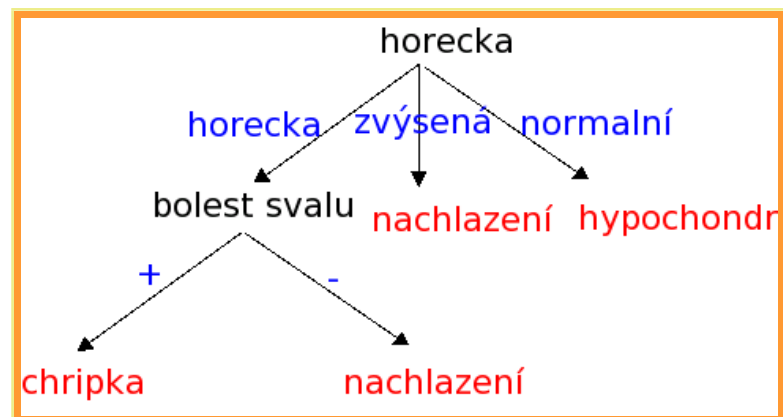

Rozhodovací strom

- V mnoha aplikacích strojového učení vyžadujeme klasifikační model přímo srozumitelný člověku.

- Příkladem srozumitelného modelu je **rozhodovací strom**.

- Souvislý graf bez smyček s ohodnocenými uzly a hranami.

- Označme i -tou složku příznaku příkladu jako $x(i)$. Uzly stromu (mimo listy) odpovídají nějaké složce příznaku $x(i)$.

- Má-li $x(i)$ konečný obor hodnot: každá hrana vycházející z toho uzlu odpovídá jedné hodnotě z tohoto oboru hodnot. Uzel označený $x(i)$ a z něho vycházející hrana s označená hodnotou v definují *podmínku*

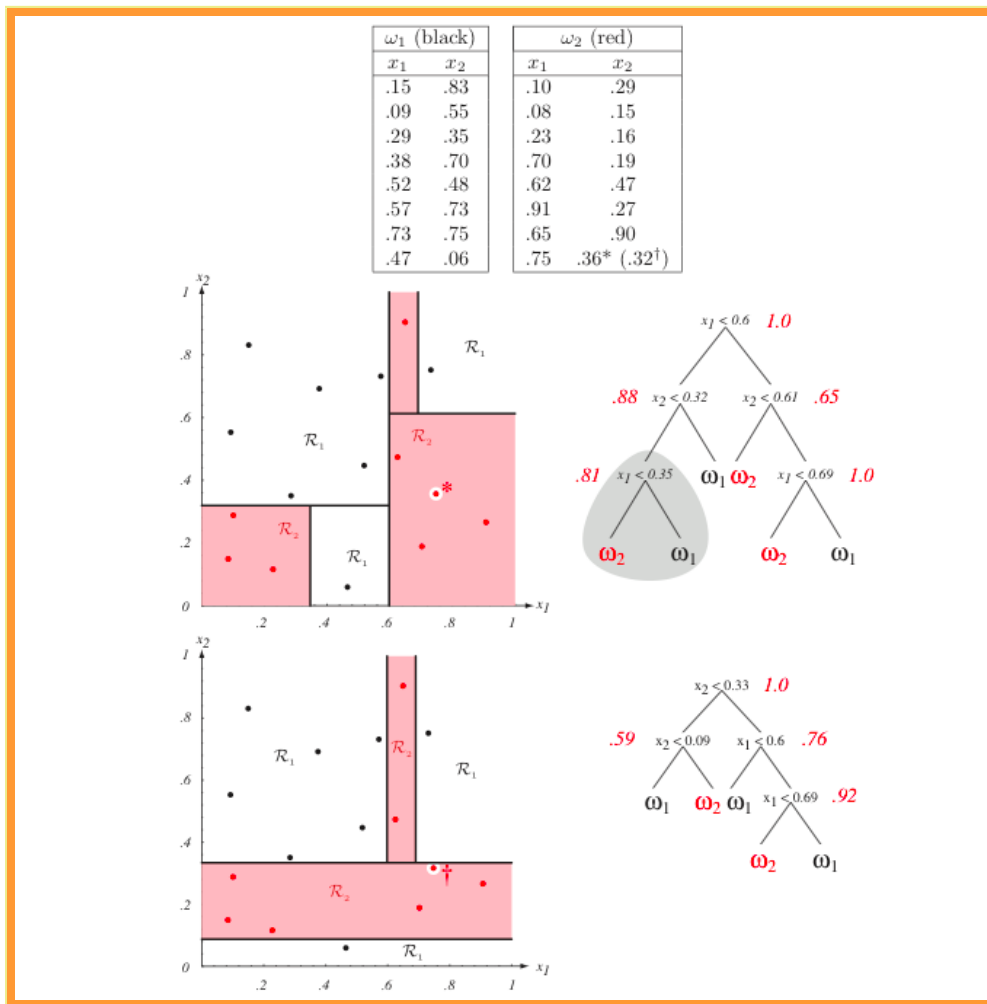
$$x(i) = v$$

- Je-li $x(i)$ reálné: každá hrana vycházející z toho uzlu odpovídá nějakému reálnému intervalu. Např pro dvě hrany: $(-\infty, h)$ a (h, ∞) , kde h je nějaká prahová hodnota. Uzel označený $x(i)$ a z něho vycházející hrana s označená intervalem I definují *podmínku*

$$x(i) \in I$$

Diskriminační hranice rozhodovacího stromu

- Diskriminační hranice rozhodovacího stromu pro reálné příznaky jsou nadroviny rovnoběžné s osami.
- Příklad pro binární klasifikaci v \mathbb{R}^2 :

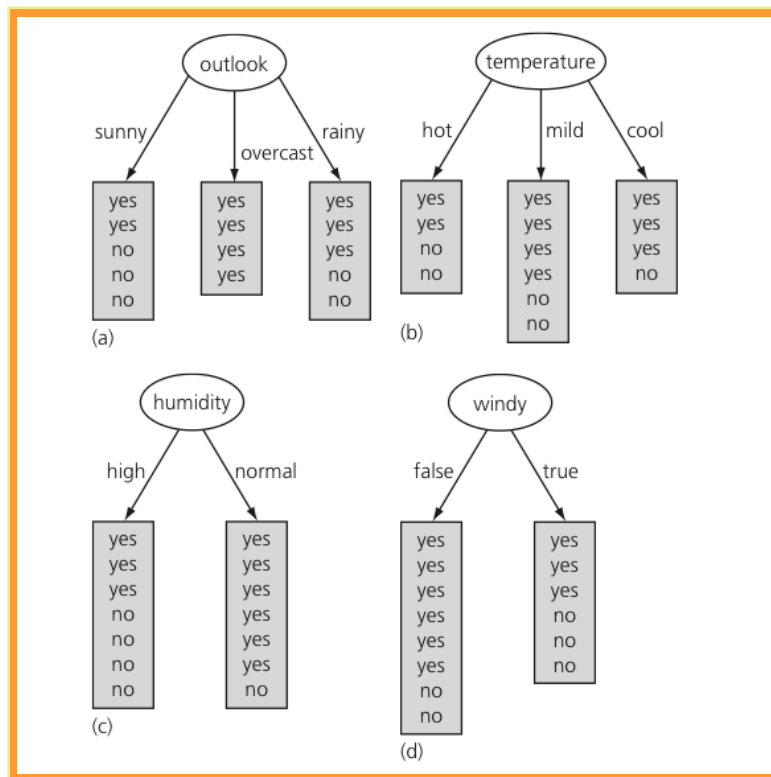
Příklad

- Mam 9 pozitivnich a 5 negativnich prikladu

Outlook	Temperature	Humidity	Windy	Play
sunny	hot	high	false	no
sunny	hot	high	true	no
overcast	hot	high	false	yes
rainy	mild	high	false	yes
rainy	cool	normal	false	yes
rainy	cool	normal	true	no
overcast	cool	normal	true	yes
sunny	mild	high	false	no
sunny	cool	normal	false	yes
rainy	mild	normal	false	yes
sunny	mild	normal	true	yes
overcast	mild	high	true	yes
overcast	hot	normal	false	yes
rainy	mild	high	true	no

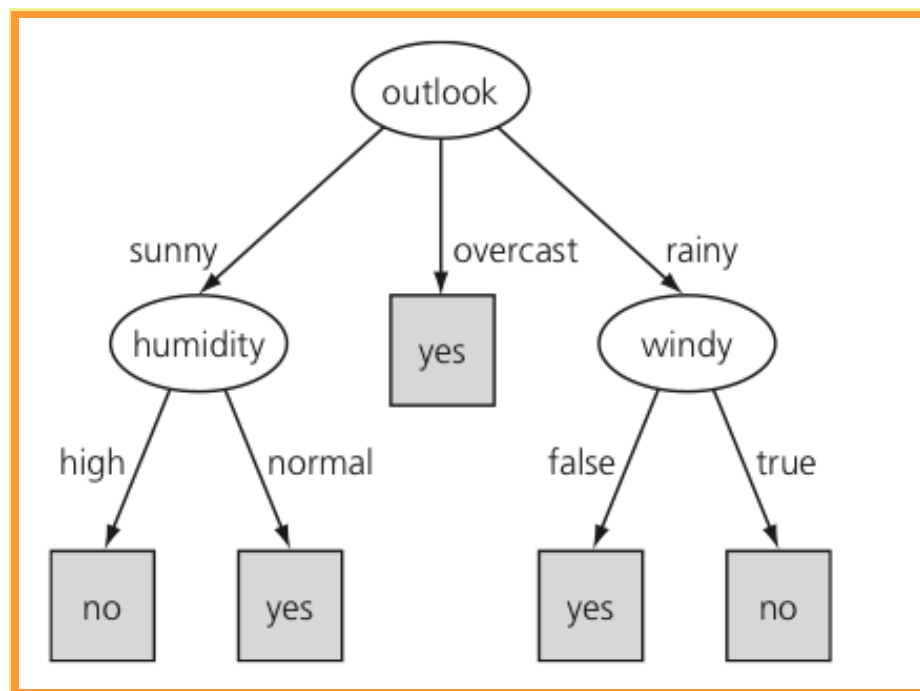
Konstrukce rozhodovacího stromu

- Pro tvorbu rozhodovacího stromu z trénovacích dat se užívá strategie ‘rozděl a panuj’.
- Zavedeme míru informace
- $info([2, 3]) = 0.971, info([4, 0]) = 0.0, info([3, 2]) = 0.971$
- $info([2, 3], [4, 0], [3, 2]) = (\frac{5}{14})0.971 + (\frac{4}{14})0 + (\frac{5}{14})0.971 = 0.693$.

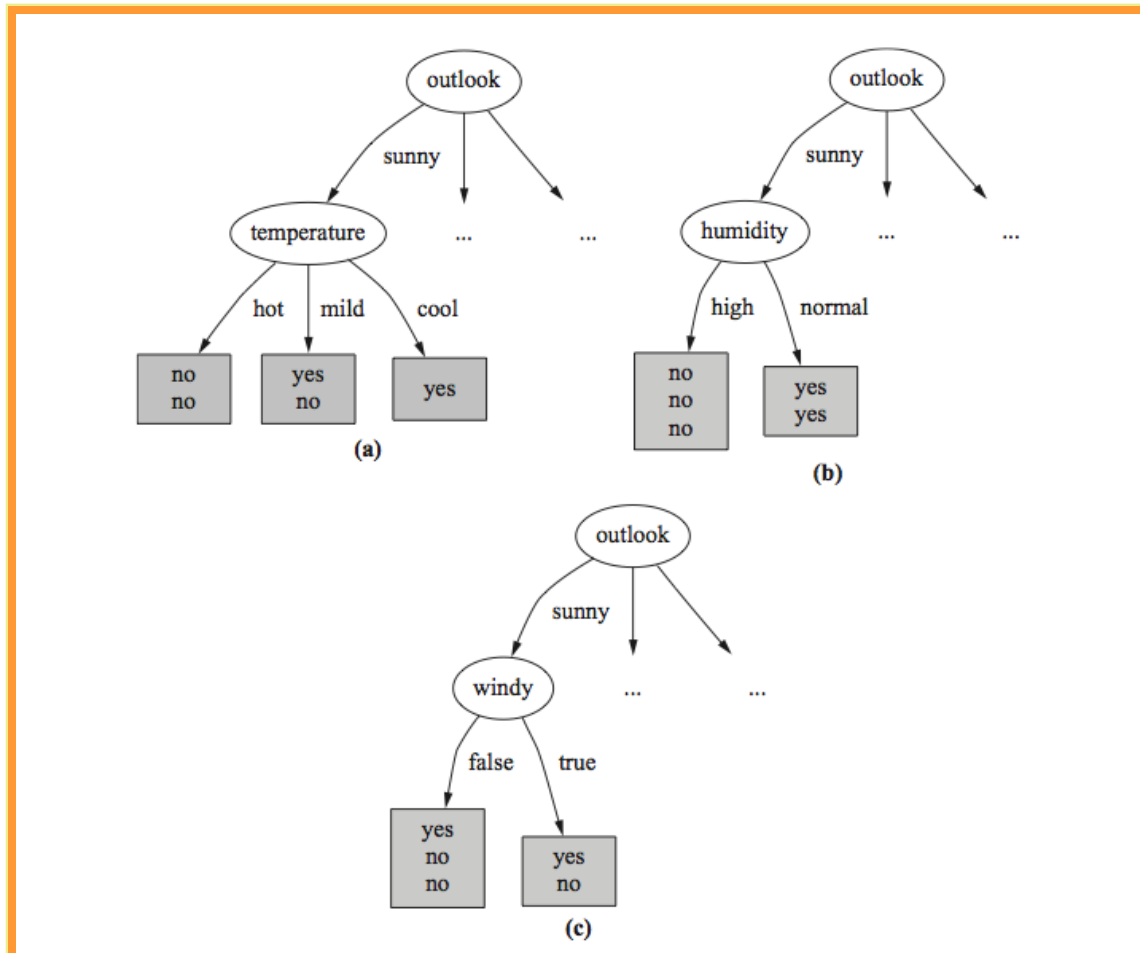
Konstrukce rozhodovacího stromu

- Zavedeme informacni zisk
- V korenu stromu: $info([9, 5]) = 0.94$
- Informacni zisk $gain(outlook) = info([9, 5]) - info([2, 3], [4, 0], [3, 2]) = 0.940 - 0.693 = 0.247$ bits,
- $gain(temperature) = 0.029$ bits, $gain(humidity) = 0.152$ bits, $gain(windy) = 0.048$ bits
- Vybereme atribut outlook!

Konstrukce rozhodovacího stromu

- Pokracujeme v konstrukci
- $gain(temperature) = 0.571$ bits, $gain(humidity) = 0.971$ bits, $gain(windy) = 0.020$ bits
- vybereme *humidity*

Volba testu v uzlu rozhodovacího stromu

- Jak formalizovat pojem 'nejčistšího' rozdělení množiny příkladů?
- Lze využít pojmu entropie.
- Uvažujme vzorek D , γ tříd, a relativními četnostmi $p_1, p_2, \dots, p_\gamma$ příkladů v těchto třídách. Entropie vzorku je potom

$$H(D) = \sum_{i=1}^{\gamma} -p_i \log_2 p_i$$

- $H(D)$ je minimální ($H(D) = 0$), pokud jsou všechny příklady ve stejné třídě.
- Maximální $H(D) = \log_2 \gamma$, pokud je rozdělení rovnoměrné.
- Heuristika pro výběr $x(i)$ pro nový uzel: snížení entropie po přidání tohoto uzlu. Pro $x(i)$ s konečným oborem:

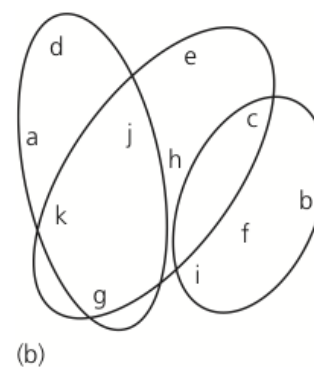
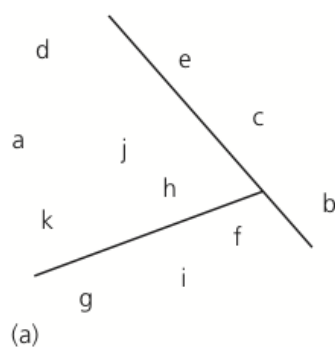
$$G(D, i) = H(D) - \sum_{v_j \in \text{Obor}(x(i))} \frac{|D_j|}{|D|} H(D_j)$$

D_j = množina příkladů z D , pro něž platí $x(i) = v_j$

- Součet entropií v následných uzlech vážený relativní velikostí jim přiřazených množin.

Shlukování

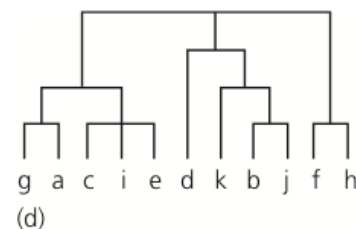
- Nemam k dispozici trenovací množinu
- Hledam v datech přirozené shluky
- (a) k-means, (b) fuzzy shlukování, (c) pravděpodobnosti, např. Gaussovská směs (EM algoritmus), (d) hierarchické shlukování (dendrogram)

(a)

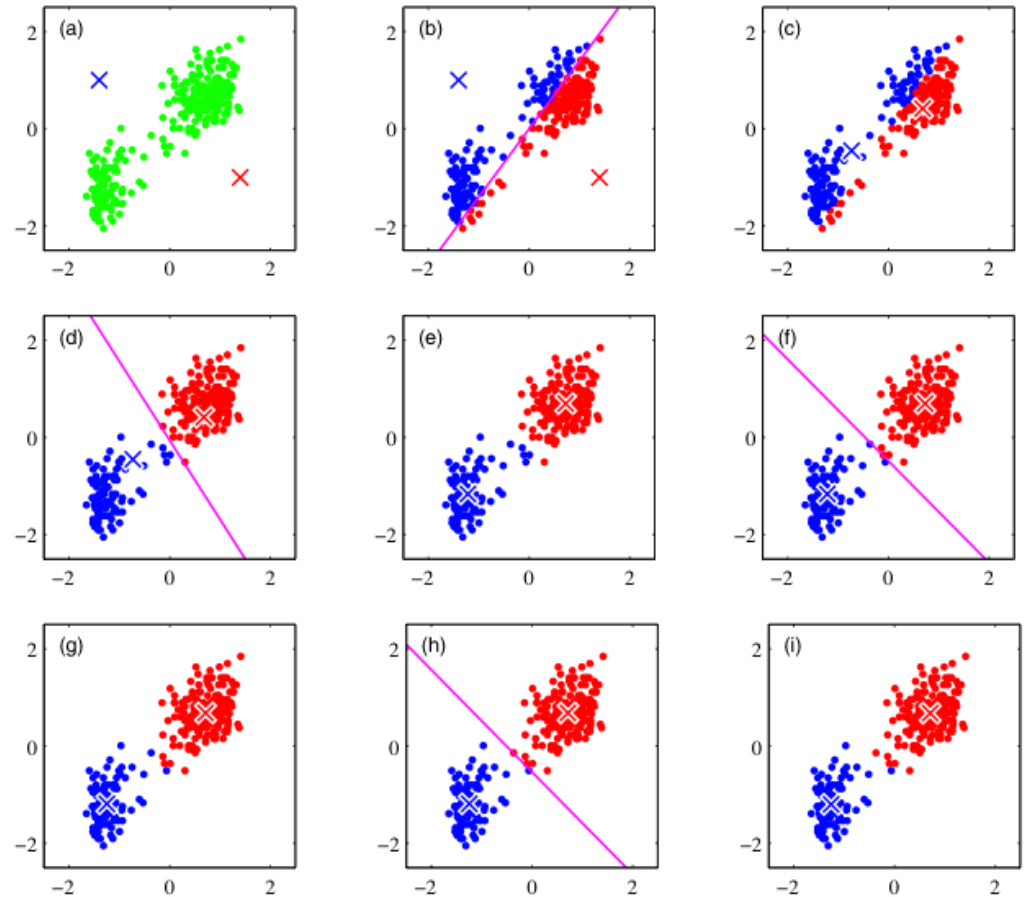
	1	2	3
a	0.4	0.1	0.5
b	0.1	0.8	0.1
c	0.3	0.3	0.4
d	0.1	0.1	0.8
e	0.4	0.2	0.4
f	0.1	0.4	0.5
g	0.7	0.2	0.1
h	0.5	0.4	0.1

(c)

K-means

1. begin inicializuj $k, \mu_1, \mu_2, \dots, \mu_k$
2. do klasifikuj vzorek podle nejbližsiho μ_i
3. prepocitej μ_i
4. until zadna zmena μ_i
5. return $\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_k$
6. end

Hierarchicke shlukovani

- agglomerative: bottom-up \rightarrow merging
 - divisive: top-down \rightarrow splitting
1. begin inicializuj $k, \hat{k} \leftarrow n, \mathcal{D}_i \leftarrow \{X_i\}, i = 1, \dots, n$
 2. do $\hat{k} = \hat{k} - 1$
 3. Najdi najblizsi shluky, napr. \mathcal{D}_i a \mathcal{D}_j
 4. until $k = \hat{k}$
 5. return k shluku
 6. end
- $d_{min}(x, x') = \min \|x - x'\|, x \in \mathcal{D}_i, x' \in \mathcal{D}_i$

Hierarchicke shlukovani - priklad

